

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Diaconu Larisa în numele inculpaților Dobrea Vladislav și Procopii Mihail, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca /sediul Central/ din 20 noiembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Dobrea Vladislav Xxxx, născut la xxxx, originar din xxxx, or. xxxx și domiciliat în or. xx, str. xxx.

Procopii Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. xxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.04.2015 – 20.11.2017 (prima instanță);
2. 14.12.2017 – 06.06.2018 (instanța de apel);
3. 20.08.2018 – 28.11.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca /sediul Central/ din 20 noiembrie 2017, Procopii Mihail și Dobrea Vladislav au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilite pedepsele cu amendă de 400 unități convenționale fiecăruia.

Acțiunea civilă înaintată de Berzedean Leonid a fost admisă în principiu, urmând ca asupra despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Dobrea Vladislav, la 22.08.2014, în coautorat cu minorul Procopii Mihail, a.n. 1998, acționând în comun întru atingerea aceluiași rezultat infracțional, aflându-se în regiunea str. Alexandru cel Bun, or. Soroca, în parcul central „M. Eminescu”, conștientizând că se află într-un loc accesibil publicului, intenționat încălcând

grosolan ordinea publică și normele de conviețuire în societate și anume a exprimat o vădită lipsă de respect față de partea vătămată și într-un mod grosolan și demonstrativ, fără un motiv întemeiat, l-a acostat pe Berzedean Leonid, și i-a aplicat mai multe lovituri, cauzându-i dureri fizice, fapt confirmat de raportul, de expertiză nr. 433 din 23.12.2014, conform căruia la Berzedean Leonid s-au constatat vătămări corporale medii, cu dereglare a sănătății de lungă durată.

Inculpatul Procopii Mihail, la 22.08.2014, în coautorat cu minorul Dobrea Vladislav, a.n. xxxxx, acționând în comun într-un atingeră aceluiși rezultat infracțional, aflându-se în regiunea str. Alexandru cel Bun, or. Soroca, în parcul central „M. Eminescu”, conștientizând că se află într-un loc accesibil publicului, intenționat încălcând grosolan ordinea publică și normele de conviețuire în societate și anume a exprimat o vădită lipsă de respect față de partea vătămată și într-un mod grosolan și demonstrativ, fără un motiv întemeiat, l-a acostat pe Berzedean Leonid și i-a aplicat mai multe lovituri, cauzându-i dureri fizice, fapt confirmat de raportul de expertiză nr. 433 din 23.12.2014, conform căruia la Berzedean Leonid s-au constatat vătămări corporale medii, cu dereglare a sănătății de lungă durată.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, de două sau mai mult persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Partea vătămată Berzedean Leonid, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dobrea Vladislav și Procopii Mihail să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare și cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu a luat în considerare comportamentul inculpaților pe parcursul cercetării judecătorești și atitudinea batjocorită față de partea vătămată;

- aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate nu va restabili echitatea socială și nu va duce la realizarea scopului legii penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal;

- soluția primei instanțe de admitere în principiu a acțiunii civile urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, contravine prevederilor art. 225 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

2.2. Avocatul Diaconu Larisa în numele inculpaților Dobrea Vladislav și Procopii Mihail, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care aceștia să fie achitați.

În argumentarea apelului, avocatul a invocat că:

- contrar prevederilor legii procesual penale, prima instanță la adoptarea sentinței s-a bazat pe declarațiile contradictorii și nesigure a părții vătămate, care contravin declarațiilor martorului Procopii Vlad, iar partea acuzării nu a prezentat probe de a infirma aceste declarații;

- instanța nu a întreprins măsuri de interogare a martorilor apărării David Dumitru și Motuzoc Igor, care fiind martori oculari ar fi confirmat declarațiile inculpaților;

- organul de urmărire penală și instanța de judecată au pus în seama inculpaților sarcina dovedirii nevinovăției;

- organul de urmărire penală nu a verificat starea de alcoolemie a persoanelor implicate în conflict și nu a întreprins alte măsuri de a elucida toate circumstanțele esențiale ale cauzei;

- procuratura a remis pentru efectuarea expertizei o peliculă (f.d. 37, vol. I) care nu a fost ridicată și anexată la dosar conform prevederilor legii procesual-penale și provenența căreia este suspicioasă;

- instanța de judecată nu a dat apreciere acestor fapte și nici faptului că partea vătămată Berzedean Leonid încă la începutul lunii august 2014 (f.d. 72, vol. I) s-a adresat la medic, acuzând durere a coastelor nouă și zece, acestea fiind fracturate;

- instanța și-a motivat hotărîrea pe probele dobândite în cadrul urmăririi penale (confruntări), dar nu pe cele examinate în ședința de judecată. Mai mult, instanța face referire în sentință la declarațiile unui oarecare inculpat Repeșco Andrei, care de fapt nu figurează în proces, fapt ce dovedește că instanța nu a pătruns în esența cauzei;

- prima instanță a adoptat sentința de condamnare în baza presupunerilor părții vătămate, interpretând toate dubiile în favoarea părții vătămate dar nu a inculpaților.

2.3. Inculpații Procopii Mihail și Dobrea Vladislav, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitați.

În argumentarea apelului, apelanții au invocat că:

- probele acuzării se întemeiază pe declarațiile contradictorii a părții vătămate, care a fost inițiatorul conflictului;

- în cadrul urmăririi penale și în prima instanță martorul Procopii Vlad a confirmat faptul, că partea vătămată se afla în stare de ebrietate alcoolică,

comportamentul agresiv al acestuia, mers clătinat și vorbirea neadecvată, și faptul că conflictul a fost între partea vătămată Berzedean Leonid și Dobrea Vladislav, dar Procopii Mihail nu a aplicat lovituri lui Berzedean Leonid, ce corespunde declarațiilor date de Dobrea Vladislav, circumstanțe ce nu au fost luate în considerare de instanța de judecată;

- instanța nu a întreprins măsuri de interogare a martorilor apărării David Dumitru și Motuzoc Igor, care fiind martori oculari ar fi confirmat declarațiile inculpaților;

- plângerile reprezentanților legali ai minorilor, Procopii Mariana și Dobrea Natalia către Procuratura Soroca despre acțiunile ilegale ale lui Berzedean Leonid au rămas fără un rezultat pozitiv. De asemenea, demersul inculpaților și al avocatului cu privire la numirea expertizei suplimentare după concluzia experților Centrului de Medicină Legală mun. Chișinău a fost respins prin ordonanța procurorului din 26 martie 2014, adică cu 5 luni înainte de incident (f.d. 50-51, 53-54). Totodată nu este clar care este proveniența leziunilor la partea vătămată, or solicitare de se prezenta la medicul legist pentru examinare a fost pentru 22 august 2014, iar acesta s-a prezentat pe 01 septembrie 2014;

- instanța de judecată nu a dat apreciere acestor fapte și nici faptului că partea vătămată Berzedean Leonid încă la începutul lunii august 2014 (f.d. 72, vol. I) s-a adresat la medic, acuzând durere a coastelor nouă și zece, acestea fiind fracturate;

- prima instanță a adoptat sentința de condamnare în baza presupunerilor părții vătămate, interpretând toate dubiile în favoarea părții vătămate dar nu a inculpaților.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către inculpații Dobrea Vladislav și Procopii Mihail, și de către avocatul Diaconu Larisa în numele acestora, fiind admis apelul declarat de către partea vătămată Berzedean Leonid, cu casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a fost admis acțiunea civilă înaintată de Berzedean Leonid și dispusă încasarea de la Dobrea Vladislav și Procopii Mihail, în mod solidar, în beneficiul lui Berzedean Leonid prejudiciul material în sumă de 8632,21 lei și cheltuielile de asistență juridică de 4000 lei, de asemenea s-a dispus încasarea de la Dobrea Vladislav și Procopii Mihail în beneficiul lui Berzedean Leonid prejudiciul moral, câte 5000 lei.

În rest, în latura penală s-au menținut dispozițiile sentinței

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la examinarea cauzei, prima instanță a respectat prevederile art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, a cercetat cauza multiaspectual, a apreciat probele prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor și just a reținut starea de fapt și de drept

pe cauză, concluzionând că este demonstrată vinovăția inculpaților Dobrea Vladislav și Procopii Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpații Dobrea Vladislav și Procopii Mihail nu au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, această se confirmă prin:

- declarațiile din prima instanță a părții vătămate Berzedean Leonid (f.d. 102.104, vol. II), Cobzev Alexandru (f.d. 106-107, vol. II), Dudoladov Oleg (f.d. 109-110, vol. II), Bîrlădean Vadim (f.d. 127-128, vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală efectuat în comisie din 23.12.2014, conform căruia la Berzedean Leonid s-au depistat următoarele leziuni corporale: o echimoză pe spate pe dreapta inferior paravertebral cu dim. 4x5cm; echimoză în regiunea subclaviculară pe dreapta (dim. 3x2cm); echimoză pe fesa dreaptă (dim. 5x4cm); hemoragii intracutanate anterior de pavilionul auricular stâng pe un sector 3x4cm; fractura coastei 10 pe dreapta pe linie para vertebrală (confirmată la reexaminarea clișeele radiologice prezentate pe 10.12.2014 de către profesorul universitar medic radiolog N. Rotaru). Aceste leziuni corporale au fost cauzate la acțiunea traumatică cu un corp dur contondent, în urma a cel puțin 3 lovituri, și conform modificărilor morfologice posibil la timpul și în circumstanțele indicate în ordonanță (a fost agresat la 22.08.2014), în ansamblu duc la dereglarea sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie. Luând în considerare localizarea și caracterul leziunii corporale depistate la Berzedean L., formarea acestora prin cădere din poziție verticală a corpului, se exclude (f.d. 39-43, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare dintre Dobrea Vladislav și partea vătămată Berzedean Leonid din 14.03.2012, în cadrul căreia Dobrea Vladislav a comunicat că în apropierea locului unde a avut loc conflictul nu se afla nimeni, și conflictul a început din cauza că el și Procopii Mihail se râdeau. Minorul a declarat că partea vătămată și încă 7 persoane, și colaboratori a poliției au venit în discotecă și el a ieșit afară. Minorul a comunicat că la momentul apropierii de el a părții vătămate el se afla în fața lui, Mihai pe stânga din partea lui, și cealaltă parte era Procopii Vlad (f.d.88-89, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare dintre Procopii Mihail și martorul Cobzev Alexandru, în cadrul căreia învinuitul a comunicat că după conflict a observat la partea vătămată că era zgâriată pe nas, adidașii erau ruși la talpă. Martorul a comunicat că a mers în discotecă să găsească persoanele care au aplicat lovituri lui Berzedean Leonid, și l-au găsit pe Procopii Mihail, pe care l-au scos afară (f.d.90-91, vol. I);

- procesul verbal de confruntare dintre Procopii Mihail și partea vătămată Berzedean Leonid, în cadrul căreia partea vătămată a comunicat că a simțit prima lovitură din partea dreaptă unde se afla Dobrea Vladislav, ulterior Procopii Mihail i-a aplicat lovituri. Din cauza loviturilor a căzut jos. La fel a comunicat că conflictul s-a început deoarece el a rugat minorii să se oprească din acțiunea de a strica acoperișul în care ei loveau (f.d.86-87, vol. I).

Astfel, instanța de apel a indicat că asamblul de probe demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate și combat argumentele lor, precum că nu au săvârșit acțiuni huliganice în privința părții vătămate Berzedean Leonid.

Totodată, instanța de apel a atestat că nu sunt motive de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate, deoarece acestea au fost consecvente pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță, prin ce a respins argumentele apelanților privind divergențele din declarațiile părții vătămate. Mai mult, instanța de apel a notat că nu a fost necesar ca partea vătămată să reproducă exact declarațiile de la urmărirea penală.

Instanța de apel a mai menționat că declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin declarațiile martorilor părții acuzării, or martorii Cobzev Alexandru și Dudoladov Oleg au confirmat că la 22.08.2014, pe la ora 22:00, Berzedean Leonid a fost bătut de persoane necunoscute în parcul „M. Eminescu” și era plin de sânge, apoi Cobzev Alexandru împreună cu Berzedean Leonid au intrat în discotecă și ultimul l-a recunoscut pe Procopii Mihail, persoanele vinovate fiind scoase afară din discotecă și că în acea seară inculpații nu aveau careva leziuni corporale, iar Berzedean Leonid nu a servit băuturi spirtoase.

Subsidiar, instanța de apel a notat că faptul că partea vătămată a fost maltrată se confirmă prin declarațiile polițistului care s-a prezentat la fața locului pentru a documenta cazul – Bîrlădean Vadim.

Astfel, instanța de apel a conchis că martorii menționați și raportul de expertiză în comisie confirmă prezența la partea vătămată Berzedean Leonid a leziunilor corporale din ziua de 22.08.2014, ce confirmă că i-au fost aplicate multe lovituri de către inculpați și că între aceștia a avut loc conflictul, cu atât mai mult că din declarațiile martorilor rezultă că inculpații nu aveau leziuni corporale.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpaților, precum că aceștia nu au aplicat lovituri părții vătămate și doar s-au apărat de partea vătămată, care era în stare de ebrietate, menționând că martorii audiați nu au confirmat că partea vătămată se afla în stare de ebrietate, ci au relatat că ultimul nu a servit băuturi alcoolice, iar concluziile raportului de expertiză confirmă contrariul, și anume faptul că leziunile cauzate părții vătămate au apărut în rezultatul aplicării a cel puțin 3 lovituri.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului apărării Procopii Vlad, din considerentul că acestea au fost făcute în favoarea inculpaților și contravin celorlalte probe administrate în prezenta cauză, fiind prezente și divergențe dintre declarațiile acestui martor de la urmărirea penală și din prima instanță.

Instanța de apel a mai constatat că nu sunt fondate argumentele apelanților că David Dumitru și Motuzoc Igor au confirmat că inculpatul Procopii Mihail nu a lovit partea vătămată, însă instanța de judecată nu a întreprins măsuri pentru audierea acestor martori, și nici partea acuzării nu i-a inclus în lista martorilor pe dosar, menționând în acest sens că procurorul care conduce urmărirea penală reprezintă învinuirea incriminată inculpaților în cauza penală, astfel acesta indică în lista martorilor doar acei martori care în viziunea procurorului demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii, din care motive martorii sus-indicați nu au fost incluși în această listă. Totodată, s-a notat că partea apărării, în cazul în care consideră că declarațiile acestor martori combat învinuirea adusă inculpaților, nu era lipsită de dreptul de a solicita instanței de judecată citarea acestor martori și asigurarea prezenței lor în ședința de judecată, în vederea audierii martorilor. După cum reiese din materialele cauzei penale date, în ședința primei instanțe partea apărării nu a solicitat instanței citarea și audierea martorilor dați, deși avea acest drept, nu s-a solicitat audierea lor nici în instanța de apel.

Cu referire la solicitarea părții apărării de a fi numită expertiză suplimentară, instanța de apel a notat că prin ordonanțele procurorului (f.d. 47-48, 50-51, vol. I), au fost respinse cererile învinuiților Dobrea Vladislav și Procopii Mihail privind efectuarea expertizei suplimentare, care nu au contestat la judecătorul de instrucție aceste ordonanțe, iar în prima instanță nu au înaintat careva cereri privind numirea expertizei suplimentare.

Ce ține de alegația că ordonanțele procurorului au fost adoptate cu 5 luni înainte de comiterea infracțiunii, pe 26.03.2014, instanța de apel a motivat că acest fapt urmează a fi interpretat ca o eroare mecanică admisă de procuror, care nu afectează legalitatea și temeinicia ordonanțelor, cu atât mai mult că în partea descriptivă a ordonanțelor a fost indicat că cererile învinuiților au parvenit la 17.03.2015.

Mai mult, instanța de apel a respins și motivele apelului, precum că partea vătămată Berzedean Leonid a primit îndreptare la medicul legist la data de 22.08.2014, însă s-a prezentat la acesta pentru examinare doar la data de 01.09.2014, indicând la acest aspect că faptul că partea vătămată s-a prezentat la medicul legist la data de 01.09.2014 nu confirmă nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii, iar prin concluziile raportului de expertiză medico-legală în comisie din 23.12.2014 s-a constatat că leziunile corporale au fost cauzate la

acțiunea traumatică cu un corp dur contondent, în urma a cel puțin 3 lovituri, și conform modificărilor morfologice posibil în timpul și în circumstanțele indicate în ordonanță (a fost agresat la 22.08.2014).

În același context, au fost considerate ca nefondate și argumentele din apeluri, precum că procurorul a remis pentru efectuarea expertizei o peliculă care nu a fost ridicată și anexată la dosar conform prevederilor legii procesual-penale.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că pelicula a fost prezentată expertului de către procuror, care este acuzator de stat, astfel prezentarea de către procuror a unei pelicule false este imposibilă. Cu atât mai mult, că efectuarea examinării radiologice și prezentarea peliculei radiologice de către Procuratura r. Soroca a fost solicitată de Centrul de Medicină Legală (f.d. 36, vol. I). Totodată, concluziile raportului de expertiză în comisie din, 23.12.2014 sunt similare cu concluziile raportului de constatare medico-legală din 02.09.2014, unde prin ambele rapoarte s-a constatat fractura coastei 10 pe dreapta, ceea ce în plus confirmă veridicitatea peliculei radiologice prezentate de procuror.

Instanța de apel a atestat că este lipsit de temeii juridic argumentul apelanților, precum că partea vătămată Berzedean Leonid încă la începutul lunii august 2014 s-a adresat la medic cu acuzații de durere a coastelor IX-X, acestea fiind fracturate, argumentând că, data de 01.08.2014 indicată de medicul traumatolog pe certificatul medical (f.d. 72, vol. I), constituie o eroare mecanică admisă de acesta, pe când bonul fiscal anexat la certificat pentru plata serviciilor medicale în sumă de 15 lei a fost eliberat la data de 01.09.2014, ceea ce confirmă în mod sigur faptul că partea vătămată s-a adresat la medicul traumatolog anume la data de 01.09.2014. La fel, ca o eroare mecanică admisă de prima instanță a fost interpretată și mențiunea din sentință a declarațiilor inculpatului Repeșco Andrei, însă eroarea dată nu afectează legalitatea sentinței și nu constituie temei de casare a acesteia.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a constatat că prima instanță s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei. Pedeapsa a fost numită în limitele sancțiunii prevăzute la articolul incriminat inculpaților și care este adecvată celor comise, care se racorda la toate circumstanțele stabilite, și își va atinge scopurile puse de pedeapsa penală.

Instanța de apel a respins solicitările părții vătămate de aplicare a unei pedepse mai aspre inculpaților, menționând că prima instanță corect a ajuns la concluzia că, reeducarea și corectarea inculpaților poate avea loc fără izolarea lor de societate, argumentele expuse în apel fiind nejustificate.

Temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpații nu pot fi corecțai prin aplicarea în privința lor a pedepsei amenzii, nu s-au stabilit. Astfel, reieșind din

circumstanțele indicate mai sus, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită lui Dobrea Vladislav și Procopii Mihail de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 70, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărîrea dată fiind legală și întemeiată.

Totodată, instanța de apel a considerat că este întemeiată solicitarea părții vătămate în latura civilă, menționând că concluziile primei instanțe în ce privește latura civilă, sunt în contradicție cu prevederile art. 387 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, care stipulează că o dată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge și numai în cazul excepțional când, pentru a stabilit exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată examinarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța de drept civilă.

În acest sens, instanța de apel a notat că conform materialelor cauzei partea vătămată recunoscut în calitate de parte civilă, a înaintat acțiunea civilă și a anexat probele confirmative (f.d. 66-77, vol. I), însă prima instanță fără nici un temei nu a soluționat acțiunea civilă în fond, dar doar a admis-o în principiu, și nu a motivat această soluție.

Din aceste considerente, instanța de apel a specificat că a admis parțial acțiunea civilă în latura prejudiciului material, cu încasarea în beneficiul părții vătămate Berzedean Leonid a prejudiciului material în sumă de 8632,31 lei, sumă care reiese cu certitudine din înscrisurile anexate la acțiunea civilă, în rest instanța de apel a respins acțiunea civilă în latura prejudiciului material, deoarece partea vătămată nu a anexat înscrisuri care ar dovedi restul sumei cheltuite de acesta.

Mai mult, instanța de apel a indicat că potrivit bonului de plată, partea vătămată a efectuat cheltuieli în sumă de 4000 lei pentru asistență juridică, la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată fiind anexat bonul de plată eliberat de avocatul Dulgher Dumitru pentru acordarea serviciilor de asistență juridică (f.d. 78, vol. I).

Altfel, având dovada certă a cheltuielilor efectuate de către partea vătămată pentru asistența juridică, confirmată prin bonul de plată anexat la materialele cauzei, instanța neîntemeiat nu a admis acțiunea civilă în latura dată, or prin faptul neîncasării în beneficiul părții vătămate a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice se încalcă dreptul persoanei de a recupera aceste cheltuieli, în măsura în care cheltuielile au fost efectuate în mod real, și confirmate prin bonul de plată.

În privința acțiunii civile în partea prejudiciului moral, instanța de apel a indicat că l-a admis parțial în mărime de 5000 lei de la fiecare, din considerentul că consideră echitabilă această sumă tuturor circumstanțelor cauzei, precum și faptei

comise de inculpați și consecințelor survenite, iar cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în sumă de 30000 lei este nejustificat de mare în speța dată.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Diaconu Larisa în numele inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Procopii Mihail și Dobrea Vladislav să fie achitați de sub învinuirea imputată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- admițând ca probă rezultatele expertizei în baza peliculei neanexate la dosar, cu încălcarea art. 101 Cod de procedură penală și care nu a fost ridicată în modul stabilit de lege, nu a fost examinată în instanță și care în viziunea părții apărării prezintă dubii referitor la veridicitatea și apartenența ei persoanei lui Berzedean Leonid, instanțele au admis o probă, care a permis negarea probelor apărării și argumentarea altor probe dubioase a părții acuzării (declarațiile părții vătămate referitor la timpul, gravitatea și circumstanțele apariției leziunilor corporale);

- cât privește constatarea de nesolicitare din partea apărării a citării a martorilor David D. și Motuzoc I., afirmațiile instanței de apel nu sunt veridice, deoarece chestiunea citării acestor martori a fost pusă în discuție în instanța de fond, unde s-a constatat că aceste persoane sunt plecate peste hotare și locul aflării lor pentru a fi citați nu se cunoaște;

- la baza condamnării lui Dobrea Vladislav și Procopii Mihail au fost puse probe neverificate și neconcludente referitor la acțiunile incriminate acestora. Toate probele prezentate de partea acuzării confirmă doar faptul că partea vătămată după altercație a apărut cu leziuni corporale la față. Alte probe lipsesc, iar instanța de apel a respins argumentul datării vizitei la medic a lui Berzedean L. cu fractura coastei cu o lună înainte de evenimentul imputat, doar prin faptul că există un bon de plată datat cu altă dată, în acest caz urmând a fi examinate toate circumstanțele dubioase sau excluderea din probatoriu a probei respective;

- din cauza atitudinii superficiale asupra stabilirii certe a acțiunilor părții vătămate și inculpaților prima instanță și cea de apel au comis o eroare gravă în calificarea juridică corectă a faptelor care s-au produs, cu atât mai mult că în acestea au fost implicate persoane minore;

- nici inculpații, nici martorul ocular Procopi Vlad, unicul audiat de instanță, nu neagă faptul altercației cu Berzedean L., însă concretizează că aceasta a avut loc doar între Dobrea V. și Berzedean L., careva probe că inculpatul Procopii Mihail ar fi fost implicat în această altercație nu sunt, însă instanțele l-au condamnat pe

Procopii Mihail doar în baza unor presupuneri fără a concretiza care acțiune concretă a fost comisă de acesta în încălcarea ordinii publice sau acostarea lui Berzedean L.;

- nu există nici o probă că între inculpați ar fi avut loc vreo înțelegere prealabilă sau de parcurs de a-l acosta pe Berzedean L., în așa condiții Procopii Mihail a fost condamnat fără individualizarea acțiunilor imputate și fără vreo probă a vinovăției sale doar pentru faptul că a fost prezent, printre altele ca și martorul Procopii Vlad, la evenimentul care a avut loc între Dobrea Vladislav și Berzedean L., în așa mod fiind încălcate de instanțe prevederile art.8 alin. (3) Cod de procedură penală;

- referindu-se la confruntările făcute, instanțele nestabilind careva modificări a depozițiilor inițiale au concluzionat că sunt veridice cele a părții vătămate, dar nu a inculpaților și martorului Procopi Vlad, deși clar se vede că aceștia fiind minori și audiați inițial fără părinți și avocat, au povestit aceleași lucruri nemodificându-le - fapt care vorbește despre sinceritatea lor în descrierea evenimentelor pe tot parcursul cercetării cauzei;

- în partea admiterii acțiunii lui Berzedean L. de către instanța de apel hotărârea a fost luată doar în virtutea faptului că acesta a prezentat bonurile de plată pentru medicamentele procurate, însă nefiind redeschise cercetările în instanța de apel, acesta nu a putut să nu observe că suma cheltuelilor pentru tratament a fost discutată în prima instanță și în această sumă sunt incluse medicamente care nu au nici o tangență cu leziunile incriminate ca cauzate de inculpați. Mai mult, Berzedean Leonid a fost aproape peste două luni după evenimentul incriminat internat în spital cu alt diagnostic. În condițiile respective instanța de apel a încasat de la inculpați un prejudiciu care nu este legat de acțiunile incriminate;

- încasând prejudiciul moral instanța de apel a încălcat prevederile art.1407, 1414 și 1423 Cod civil, deoarece au divizat prejudiciul pe persoane, pe când legea prevede răspundere solidară, nu a ținut cont de faptul că inculpații sunt elevi, nu au careva venituri sau bunuri din care ar putea efectua plățile respective, și contrar prevederilor legale nu a argumentat sumele respective de despăgubire morală;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, prin atitudinea selectivă de a aprecia probele;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii, deoarece în acțiunile lui Procopii Mihail lipsește latura obiectivă, iar în acțiunile lui Dobrea Vladislav lipsește latura subiectivă a infracțiunii;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- hotărârea atacată contravine hotărârii de aplicare a aceleiași norme, pronunțate de Plenul CSJ nr. 4 din 19.06.2006.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea referinței, invocă că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

De asemenea, indică că faptul nerecunoașterii vinovăției și dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor făptuitorilor, este o modalitate de apărare și nu constituie temei pentru casarea hotărârilor contestate.

Totodată, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul și-a motivat contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, notează că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Subsidiar, menționează că afirmația recurentului că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, nu este aplicabilă în prezenta speță.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța a admis o eroare gravă de fapt; nu*

au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurent în susținerea acestora nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazului menționat supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului menționat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul declarat, fiind reflectate clar concluziile pe care se întemeiază soluția instanței de apel atât în partea menținerii soluției primei instanțe în latura penală, precum și în partea casării sentinței primei instanțe în latura civilă, întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate de ambele instanțe ierarhic inferioare just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a manifesta o atitudine selectivă față de probele administrate în prezenta cauză după cum indică recurentul, ce denotă că instanțele de judecată nu au admis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor adoptate, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume a declarațiilor inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav, a părții vătămate Berzedean Leonid și a martorului Procopii Vlad, a raportului de expertiză nr. 433 din 23.12.2014, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de prima instanță și de instanța de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar menționează că nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în prezenta cauză, ce este de

competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 238-241, vol. II).

De asemenea, cu referire la criticile recurentului că au fost admise ca probă rezultatele expertizei în baza peliculei radiologice neanexate la dosar, cu încălcarea art. 101 Cod de procedură penală, care nu a fost examinată în instanță și care în viziunea părții apărării prezintă dubii cu privire la veridicitatea acesteia și apartenența anume părții vătămate Berzedean Leonid, Colegiul penal constată că nu sunt întemeiate, or instanța de apel s-a expus motivat pe acest aspect, menționând just că această peliculă radiologică a fost prezentată la solicitarea Centrului de Medicină Legală, Berzedean Leonid fiind supus repetat examinării radiologice (hemitoracele drept) (f.d. 36, vol. I), mai mult din materialele cauzei rezultă, că această peliculă radiologică a fost examinată la întocmirea raportului de expertiză în comisie nr. 433 din 23.12.2014 (f.d. 39-43, vol. I), nefiind constatată în acesta neveridicitatea peliculei radiologice prezentate. Mai mult, se reține că experții au fost preîntâmpinați de răspundere penală pentru prezentarea de concluzii false, conform art. 312 Cod penal, ce determină și confirmă legalitatea concluziilor din raportul de expertiză efectuat în prezenta speță, în privința căruia părțile au avut posibilitatea de a înainta obiecții, totodată acesta a fost examinat în instanța de judecată din prima instanță (f.d. 152, vol. II) și din instanța de apel (f.d. 233, vol. II), prin ce s-a respectat contradictorialitatea procesului penal în prezenta speță.

Cât privește, alegațiile recurentului precum că afirmațiile instanței de apel cu privire la nesolicitarea din partea apărării a citării martorilor David Dumitru și Motuzoc Igor în prima instanță sunt neveridice, deoarece chestiunea citării acestor martori a fost pusă în discuție în prima instanță, fiind constatat că aceste persoane sunt plecate peste hotare, Colegiul penal atestă că sunt irelevante, or conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de

urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar instanța de apel corect a constatat că în ședința de judecată în instanța de apel, nu a fost solicitată audierea acestor martori, precum și în prima instanță, după reluarea examinării cauzei, după ce judecătorul Ciuhrii Ludmilă a depus cerere de demisie, iar judecătorul Mîțu Ghenadie căruia i-a fost ulterior repartizată cauza, s-a abținut de la examinarea cauzei, declarație ce a fost admisă, cauza fiind repartizată altui judecător (f.d. 53, vol. I), iar în ședința de judecată desfășurată ulterior, fiind reluată examinarea cauzei de la început și numită nouă ședință preliminară, în timpul cercetării judecătorești nu a fost solicitată audierea acestor martori, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din prima instanță și din instanța de apel.

Cu referire la argumentele recurentului privind dezacordul cu admiterea acțiunii civile de către instanța de apel, care a dispus încasarea prejudiciului nelegat de acțiunile incriminate, în această sumă fiind incluse medicamente care nu au nici o tangență cu leziunile incriminate, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate, or în decizia sa (f.d. 242, verso, vol. II), instanța de apel a indicat că a admis parțial prejudiciul material în sumă de 8643,31 lei, sumă ce a rezultat din înscrisurile anexate la acțiune, respingând în rest acțiunea civilă, deoarece nu a fost probată prin careva înscrisuri, ce denotă că instanța de apel a delimitat înscrisurile care confirmă prejudiciul material cauzat părții vătămate, de cele care nu au nici o valoare probantă, fără a admite vreo eroare în acest sens.

În privința criticilor recurentului privind admiterea acțiunii civile în partea prejudiciului moral și dispunerea achitării separate a câte 5000 lei de către inculpați părții vătămate, dar nu solidar, contrar prevederilor art. 1407, 1414, 1423 Cod civil, nefiind argumentat acest quantum stabilit, fără a ține cont că inculpații sunt elevi și nu au careva venituri, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, or instanța de apel corect a coraportat circumstanțele cauzei și urmărire prejudiciabile și just a conchis că achitarea sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral de la fiecare este echitabilă și a respins solicitarea exagerată a părții vătămate de a fi acordată o despăgubire de 30000 lei, iar de instanța de recurs ordinar în virtutea corectitudinii acestei concluzii nu se consideră necesar de a interveni în decizie.

Totodată, ce ține de temeiul de recurs menționat de recurent, stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, precum că în acțiunile inculpatului Procopii Mihail lipsește latura obiectivă, iar în acțiunile inculpatului Dobrea Vladislav lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate, Colegiul penal atestă că nu pot fi admise, or se reține din analiza sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, că ambele instanțe au constatat just în temeiul probelor administrate la urmărirea penală, cercetate de prima instanță, și verificate de instanța de apel,

apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, (probă decisivă fiind declarațiile părții vătămate Berzedean Leonid ce a confirmat că a fost atacat de ambii inculpați, iar ambele instanțe just au reținut că aceste declarații se confirmă în ansamblu prin coroborare cu celelalte probe, descrise și în prezenta decizie în pct. 3.1.), că în acțiunile inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute anume de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, concluzionând corect că în speță a fost demonstrată vinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate, expunându-se simultan asupra argumentelor și chestiunilor esențiale invocate de partea apărării în acest aspect.

Cu referire la criticile recurentul precum că nu există nici o probă că între inculpați ar fi avut loc o înțelegere prealabilă sau de parcurs de al acosta pe Berzedean Leonid, fără a fi individualizate acțiunile imputate fiecărui inculpat în parte, prin ce s-au încălcat prevederile art. 8 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal notează că nu pot fi acceptate, deoarece constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or instanța de apel corect a constatat că sunt veridice declarațiile părții vătămate Berzedean Leonid, care a declarat că a simțit prima lovitură din partea dreaptă unde se afla Dobrea Vladislav, ulterior Procopii Mihail i-a aplicat lovituri, declarații reținute de instanța de apel ca fiind consecvente pe parcursul procesului penal, fiind confirmate și prin celelalte probe verificate de instanța de apel, apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce determină participarea în comun la săvârșirea infracțiunii de către ambii inculpați, iar instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei justificativ de a pune la îndoială corectitudinea acestei constatări.

Cât privește temeiul de recurs, specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că *„faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*, Colegiul penal analizând textul recursului declarate, conchide că este invocat declarativ, fără a fi susținut de careva argumente certe ce ar indica în baza cărei norme penale din Codul penal urmau a fi încadrate juridic acțiunile inculpaților Procopii Mihail și Dobrea Vladislav, iar instanța de recurs ordinar verificând materialele cauzei penale nu identifică nici o circumstanță ce ar justifica incidența acestui temei de recurs în prezenta speță.

Cu referire la temeiul de recurs, invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, ce stipulează că *„norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”*, și anume hotărârii pronunțate de Plenul CSJ nr. 4 din 19.06.2006, Colegiul penal atestă că nu este relevant, fiind invocat eronat de recurent, or acesta nu a făcut referire la nici o hotărâre din practica judiciară a Curții Supreme de Justiție în spețe similare, care ar avea

puterea lucrului judecat, dar a făcut referire la o hotărâre cu caracter de recomandare, ce nu poate fi acceptat în prezenta speță de instanța de recurs ordinar.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Diaconu Larisa în numele inculpaților Dobrea Vladislav și Procopii Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Dobrea Vladislav Xxxx, Procopii Mihail Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **21 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor